

Udvikling og med det Formaal at naa lykkelige Samfundstilstande. Kvindernes Opdragelse og Uddannelse bliver jo mere og mere alsidig, vi kendes ikke mere ved den Opfattelse, at dette eller hint Arbejde ikke egner sig for Kvinder, Krigen har til Yderlighed fastslaaet, at Kvindernes Arbejdsevne kan tages i Brug paa alle Maader, og hvad her er naaet under Nødvendighedens haarde Tvang, maa vi vide at frugtbargøre til Gavn for Fremtiden.

I det Tidsrum Kvinderne har været politiske Borgere, har det politiske Arbejde jo været af en ganske særlig Art — præget af Krigen og dens uundgaaelige Følgesvende: Varemangel, Dyrtid, Arbejdsløshed. Den politiske Interesse har væsentlig koncentreret sig om Prisregulering og Rationeringsbestemmelser, om Handelsoverenskomster der bragte os savnede Varer i Udsigt, om Rabatmærker, Understøttelser, Dyrtids- og Løntillæg; Kvinderne — Mødre og Husmødre — var paa afgørende Maade interesserede i alle disse Lovgivningsspørgsmaal, der berørte deres mest vitale Interesser overfor Hjemmenes Forsyning og Børnernes Ernæring, og forsaavidt har Kvindernes første Aar som politisk myndige Borgere med al mulig Tydelighed maattet overbevise dem om, at det politiske Arbejde ikke er dem uvedkommende — men meget ønskeligt vilde det rigtignok være, om denne — som jeg maaske maa kalde den — stærkt materielle Tilknytning til det politiske Arbejde kunde udvides til ogsaa at omfatte alle de store Spørgsmaal, der sigter mod Højnelse og Fremme af aandelige Værdier for Folk og Land.

Den Tid, der kommer, vil paa mange Maader blive en Nyskabelsens en Omvæltningens Tid ogsaa for det lille danske Samfund. Store og betydningsfulde Lovforslag er allerede bragt frem, og endnu større kommer, Spørgsmaal af en saadan social Betydning, at ingen endnu evner at overse dem, men som vil kalde paa alle Kræfter i vort Samfund ogsaa paa Kvinderne. Vi maa føle det som vor uafviselige Pligt og som vor faste Vilje at være med i Genfødsels og Oplysningsarbejde for det danske Samfund.

(Sluttet). Julie Arenholt.

De to af de seks.

Nikoline Helms,
Inspektør ved Larslejrstrædes Skole.

Det er os en Glæde at præsentere for vore Læsere de to nyvalgte kvindelige Skoleinspektører. Naar der paa en Gang er valgt seks ny Skoleinspektører, skyldes det den Omstændighed, at det fyldte 70 Aar er blevet indført som Aldersgrænse ved Københavns kommunale Skolevæsen.

Nikoline Helms tog Eksamen Aar 1900 og blev ansat ved Frk. Zahles Skole. Herfra gjorde hun sig fri for i et Aar at dyrke historiske Studier paa Statens Lærehøjskole, og blev derefter ansat ved Københavns Kommuneskole. Da Mellemlassen blev oprettet kom kun 1908 til Kapelvejs-Skole. Hun fik straks Historieundervisning i Mellem- og Realskoleklasserne.

At Historieundervisningen har hendes særlige Interesse, har hun vist ved Udgivelsen af historiske Lærebøger „De Danske og deres Broderfolk“ og en mindre Bog for Folkeskolen, skrevet efter samme Princip. Det levende Ord paa Tryk — er disse Bøger blevet betegnet, der saa smukt giver Udtryk for, at N. H. ikke alene forstaar sig paa Historie men ogsaa paa Børn.

Af Professor Rønning er Nikoline Helms blevet meget brugt ved pædagogisk Kursus i Provinsen.

I Aar har hun lagt sine alsidige Interesser for Dagen ved Udgivelsen af et skøn-litterært Arbejde „Jørgen Holms Forældre“, der har faaet en god Modtagelse og vakt en Opmærksomhed, der frister til Fortsættelse.

Ingeborg Richard-Petersen,
Inspektør ved Skolen i Nørre Allé!

Ingeborg Richard-Petersen hører til de Mennesker, der synes udstyret med overnaturlig Arbejdsevne; hun har undervist fra hun var 15 Aar.

Først som Hjælperlærerinde og senere som selvstændig Lærerinde fik hun Uddannelse i praktisk Skolegerning ved Comtesse Moltkes Skole, til hvilken hun føler sig i stor Taknemmeligheds-Gæld.

Aar 1900 tog hun Kommunelærerinde-Eksamen fra Frk. Zahles Seminarium og fik straks Ansættelse ved H. Adlers Fællesskole. I 16 Aar underviste hun ved denne Skole, der var præget af Fællesundervisningen for Drenge og Piger og som hun syntes, af et lykkeligt Frisind. Hun følte sig saa tilfreds ved sin Stilling, at hun søgte og fik Tilladelse til at beholde de fleste af sine Timer ved Skolen samtidig med, at hun 1909 blev antaget som Vikar ved Københavns Kommuneskole. I 1911 fik hun faste Timer ved Kommuneskolen, og 1915 blev hun udnævnt til Viceinspektør ved Hille-rød-gades Skole. Hun kalder det selv „nogle drøje Arbejdsaar“ fordi hun ikke kunde bekvemme sig til at slippe sit Arbejde hos Frøken Adler.

Samtidig satte hun sig nøje ind i Skriveundervisningens Form, navnlig studerede hun ved de store sydtyske Kommuneskoler. Resultatet af hendes Studierejser blev den Plan, hun udarbejdede sammen med Viceinspektør L. P. Olsen for Undervisning i Skrivning.

Disse Bestræbelser for metodisk Skriveundervisning har optaget me-